

مظاہر مجازی کهن‌نمونه مادرمثالي در افسانه‌های کرمان با تکیه بر آرای یونگ

سید حسن روحانی سراجی^۱، حسین خسروی^۲

چکیده

براساس نظریه‌های یونگ، «ناخودآگاه جمعی» ذخیره‌ای است ارزشمند و برجای‌مانده از نخستین نیاکان بشر که نزد همه اقوام ملل و مذاهب مشترک است و مضامینی هماهنگ دارد. ناخودآگاه جمعی مهم‌ترین و تأثیرگذارترین محتویاتی را شامل می‌شود که شخص در زندگی خود با آن‌ها مواجه می‌شود. یکی از محتویات برجسته و تأثیرگذار ناخودآگاه جمعی «کهن‌نمونه مادرمثالي» است که در صورت‌های واقعی مجازی و با ماهیتی مثبت و منفی نمایان می‌شود. در پژوهش حاضر، ضمن اشاره به چیستی نقد کهن‌نمونه‌ای، کهن‌نمونه مادرمثالي تشریح و در ادامه مظاہر مجازی آن مانند: اشیا، حیوانات و طبیعت و همچنین نمودهای مثبت و منفی آن در کتاب فرهنگ مردم کرمان بررسی می‌شود. پس از بررسی شواهد استخراج شده و فراوانی کاربرد هریک از مظاہر، مشخص شد که افسانه‌های کرمان از نظر مظاہر مجازی و نمودهای مثبت و منفی کهن‌نمونه‌های مادرمثالي غنی است و با نظریه‌های یونگ مطابقت دارد.

کلیدواژگان

افسانه‌های کرمان، کهن‌نمونه، مادرمثالي، مظاہر مجازی، یونگ.

۱. دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی، گروه زبان و ادبیات فارسی، واحد شهرکرد، دانشگاه آزاد اسلامی، شهرکرد، ایران
hassan.rohani1975@gmail.com

۲ دانشیار زبان و ادبیات فارسی، گروه زبان و ادبیات فارسی، واحد شهرکرد، دانشگاه آزاد اسلامی، شهرکرد، ایران
h_khosravi2327@yahoo.com

مقدمه

یکی از انواع جدید نقد ادبی، که به کمک آن آثار ادبی بررسی می‌شود و درون‌مایه‌های اساطیری و افسانه‌ای آن‌ها بازخوانی می‌گردد و خوانندۀ علاقه‌مند را از سطح به عمق می‌برد، نقد کهن‌نمونه‌ای است؛ نقدی که شالوده فکری آن مرهون نظریه‌های درخشان کارل گوستاو یونگ، روان‌تحلیلگر برجسته معاصر، است. به نظر وی، ساختار روان آدمی از سه سطح خودآگاه، ناخودآگاه فردی و ناخودآگاه جمعی شکل گرفته است و عمیق‌ترین سطح روان همان ناخودآگاه جمعی است که اسطوره‌ها، افسانه‌ها و پندارهای باستانی آدمی از دل آن بیرون آمده است. آنچه در نظریه‌های یونگ برجسته می‌نماید، ناخودآگاه جمعی است که در قیاس با ناخودآگاه فردی عمق و غنای بسیار افزون‌تری دارد و شخص نه آن را کسب می‌کند و نه محصول تجربه شخصی اوست؛ بلکه فطری است و ماهیتی همگانی دارد و درون‌مایه آن رفتارهایی است که نزد همه‌افراد یکسان است. زمینه روانی مشترکی را تشکیل می‌دهد که از دایره شمول فرد خارج و در وجود همگان تنهشین شده است [نک: ۲۱، ص ۱۴].

همچنین یونگ معتقد است که ضمیر بشر، آن‌طور که فروید می‌گوید، لوحی سفید نیست و همچون بدنش خصلت‌های ازپیش‌ساخته یا گونه‌های رفتاری خویش را دارد. وی تجلی و نمود این عوامل ساختاری را « تصاویر ازلی »، « بن‌مایه » یا « صور مثالی » می‌نامد [نک: ۱۶، ص ۱۹۲]. فروید، استاد یونگ، نیز سطوح آگاهی را در شخصیت افراد متشكل از: خودآگاه، نیمه‌خودآگاه (پیش‌آگاه) و ناخودآگاه می‌داند. خودآگاهِ ذهن چیزهایی هستند که شخص در لحظه معینی از زمان نسبت به آن‌ها آگاهی دارد. نیمه‌خودآگاه ادراکات و شناختهایی است که در خودآگاهی فرد قرار ندارد، ولی با اندکی تلاش می‌توان آن‌ها را به سطح خودآگاهی آورد؛ و اما قسمت عمدی از رفتارهای ما را نیروهایی هدایت می‌کنند که ما از آن‌ها آگاهی نداریم و شامل غاییز، آرزوها و تمایلاتی است که اراده فرد کنترلی بر آن‌ها ندارد و از نظم منطقی زمانی و مکانی تبعیت نمی‌نماید و همان ناخودآگاه ذهن است. یونگ در موضوع ناخودآگاهی با فروید دچار اختلاف شد؛ به این نحو که فروید ناخودآگاه را فرزند غاییز سرکوب‌شده و اختصاصاً غاییز جنسی می‌دانست، اما یونگ ناخودآگاه را امری موروثی می‌دانست و دایرة شمول آن را بسیار فراتر از غاییز سرکوب‌شده می‌دید.

جوزف کمب، اسطوره‌شناس معروف معاصر، معتقد است:

فرق کهن‌الگوهای یونگی ناخودآگاه و عده‌های فروید آن است که کهن‌الگوهای ناخودآگاه تجلیات اندام‌های بدن و قدرت آن‌ها هستند. کهن‌الگوها به لحاظ زیست‌شناختی پایه‌ای‌اند، حال آنکه ناخودآگاه فروید مجموعه‌ای از تجارب زخمی سرکوب‌شده در دوران زندگی فرد است. ناخودآگاه فرویدی، ناخودآگاهی شخصی و مربوط به سرگذشت شخصی فرد است. کهن‌الگوهای یونگی، ناخودآگاه زیست‌شناختی‌اند. سرگذشت شخص فرع بر آن است [۱۱، ص ۸۵].

از نظر یونگ، ناخودآگاه جمعی بر روان فرد حق تقدم دارد و آرکی‌تاپ وی بی‌شباهت به

دنیای مُنْلی افلاطون نیست و این تصاویری از لی فراتر از شخص و خارج از دایره زمانی تاریخی و متعلق به زمان نوعی و حیات آلی است [۱۰، ص ۱۲۹].

بیان مسئله

مسئله مورد تحقیق در این پژوهش بررسی مظاہر مجازی کہن نمونه مادرمثالي در افسانه‌های کرمان است. مادرمثالي به صورت‌های واقعی مجازی و با جنسیتی مثبت و منفی ظاهر می‌شود. همه جنبه‌های مثبت کہن نمونه مادرمثالي در بعده مجازی آن با مهربانی، باروری، نگاهبانی، فدایکاری، عشق ورزی و حمایت‌کنندگی هم‌سوت و در سوی دیگر جنبه‌های منفی آن با سیاهی، خیانت، فربیب، دروغ و هر چیز سری و نهانی در پیوند است. افسانه‌ها، با قدمت فراوان خود، پرتوی هستند که به تاریکخانه نسل‌های بشری تابانده می‌شوند تا نمایانگر سیمایی کہن و مثالی آنان باشند. این تحقیق می‌کوشد بسامد و چگونگی مظاہر مجازی کہن نمونه مادرمثالي را در کتاب یادشده نشان دهد.

پیشینه تحقیق

جستجوها نشان می‌دهد پژوهشی که اختصاصاً مادرمثالي را در افسانه‌های ایرانی بررسی کند انجام نشده است؛ مگر کہن نمونه دیگری که در افسانه‌ها بررسی شده یا مادرمثالي که در آثار منظوم پیگیری شده است. مقاله‌ای با عنوان «بررسی کہن‌الگوی مادرمثالي در شعر سه‌هاب سپهری» [۱۲، ص ۵۷-۸۴]، ضمن اشاره به تاریخچه نقد روان‌شناسی در میان مکاتب نقد ادبی، شعر سپهری را شعری می‌داند که از عمیق‌ترین لایه‌های ناخودآگاهی انسان نوعی برخوردار است و بعد سمبیل‌های مثبت و منفی مادرمثالي همانند: معشوق زن اشیای بی‌جان را ذکر کرده و سپس سمبیل‌هایی مانند: آب، اتاق، باران، باغ، درخت، زمین، شهر، گل سرخ، ماه، نیلوفر و هاون را در شعر سپهری بررسی می‌کند و درنهایت نتیجه‌گیری می‌شود. مقاله‌ای دیگر با عنوان «کہن‌الگوی زایش یا مادران از لی و نمود آن در غزل‌های بیدل دهلوی» [۷، ص ۱۰۳-۱۲۸] ضمن اشاره به تاریخچه نقد اسطوره‌شناسان، اسطوره را از دیدگاه میرچا الیاده بررسی و با طرح و معرفی اصطلاح خداونگاری، این موضوع را در اوپانیشاد مینوی خرد و نزد صابان و معتقدان به وحدت وجود کنکاش می‌کند و از شعر بیدل شاهدمثال‌هایی می‌آورد. در ادامه، با طرح موضوع مام زمین، زن و زایندگی و ذکر اسطوره‌های آفرینش یونانی و سرخ‌بوستان امریکا، زایش زمین را در اسطوره‌های ایرانی مطرح و به ارتباط زمین و زن اشاره می‌کند. درنهایت، کہن‌الگوی گیاه‌زایی را در شعر بیدل بررسی و نتیجه‌گیری می‌کند. مقاله‌ای دیگر با عنوان «جمشید در گذر از فردانیت- نقد کہن‌الگویی داستان جمشید و خورشید اثر سلمان ساوجی» [۱۱، ص ۱۰۱-۱۲۲]، کہن‌الگوی مهم فردانیت را در مثنوی «جمشید و خورشید» سلمان

ساوجی بررسی کرده و کهن‌نمونه‌های به کاررفته در داستان همچون: قهرمان، پیر خردمند، آنیما، مادر نیکوکار، سایه، آب، بیشه، دایره و اعداد را معرفی کرده است. در بخش پایان‌نامه‌ها نیز، موضوع کهن‌نمونه و افسانه مورد پژوهش قرار گرفته است: «بررسی و تحلیل کهن‌الگوی قهرمان نجات‌بخش در افسانه‌های کهن ایرانی» از سوی مهدی اسماعیلی و «بررسی کهن‌الگوی پیر خردمند در افسانه‌های ایرانی» از سوی افسانه احمدی. همچنین، «بررسی کهن‌الگوی سفر قهرمان در قصه‌های عامیانه ایرانی» که در سال ۱۳۹۴ در دانشگاه رازی کرمانشاه از سوی سحر یوسفی انجام شده است. از دیگر پایان‌نامه‌ها به صورت گذرا می‌شود به این موارد اشاره کرد: «بررسی کهن‌الگوی بازیابی مجدد در آثار داستانی حسین ستاپور» (براساس نظریه صورت مثالی یونگ/دانشگاه اراک)، «بررسی کهن‌الگو، نماد و اسطوره در شعر فارسی معاصر» (دانشگاه تربیت مدرس)، «راهنمای در مثنوی‌های عطار و بررسی میزان انطباق آن با کهن‌الگوی پیر خردمند از دیدگاه یونگ» (دانشگاه فردوسی مشهد)، نیز «نمادشناسی کهن‌نمونه‌ها در قصه‌های فارسی شیخ اشراق براساس الگوی اسطوره یگانه» (دانشگاه سیستان و بلوچستان).

ضرورت و اهمیت تحقیق

ضرورت و اهمیت پژوهش حاضر در این است که زن و مادر همواره از آغازین روزهای پیدایش حیات بر گستره هستی حضوری معنابخش و معنا‌آفرین داشته است و تأمل در ماهیت وجودی ایزدبانوان نزد تمدن‌های درخشان و شناخته‌شده شرقی و غربی- همچون هند، مصر، ایران، بین‌النهرین، یونان و روم- نشان‌دهنده اهمیت و اعتبار در خور آن است. در این میان، ایران با پیشینه‌ای کهن‌باستانی و اسطوره‌خیز خاستگاه بسیاری از کهن‌نمونه‌ها و نمادهای مرتبط با آن‌هاست که بسیاری از این نمادها در آینه افسانه‌های ایرانی بازتاب یافته است. اگر پیذیریم که افسانه‌ها زبان پنهان لایه‌های عمیق‌تر روان یا همان ناخودآگاه جمعی هستند، پس لازم است برای درک و دریافت سرچشم‌های افکار و خیالات چندین هزارساله آدمی مورد مذاقه و بررسی قرار گیرند.

شایان ذکر است، رود پُرخروش اساطیر و کهن‌نمونه‌های ادبیات فارسی بر بستر افسانه‌های ایرانی جاری شده‌اند و شخصیت‌های متنوعی با خویش‌کاری‌های متفاوت از دل افسانه‌ها بیرون آمده‌اند؛ از جمله مادر مثالی که حضوری پُررنگ در افسانه‌ها دارد و ضروری است که در مرکز توجه قرار گیرد و بررسی شود.

بحث

نقد کهن‌نمونه‌ای

می‌توان گفت زیربنای نقد کهن‌الگویی نقد روان‌شناسی است. ایده‌آل نقد کهن‌الگویی کشف

ماهیت و ویژگی کہن الگوہا و چگونگی نقش آفرینی آنها در آثار ادبی است و می‌کوشد صورت‌های مثالی و کہن الگویی را که در دل آنها پنهان است، بیرون بکشد [۲۰۲، ص ۳]. نقد آرکی تایپی در پیوند با اندیشه‌های یونگ است. او معتقد بود که روان‌شناسی کمک می‌کند تا ما در ک بهتری از هنر و ادبیات داشته باشیم.

از آنجا که روان‌شناسی عبارت است از مطالعهٔ فرایندهای روانی، کاملاً بدیهی است که می‌توان برای مطالعهٔ ادبیات از آن سود جُست؛ چه روان انسان بطن تمامی علوم و هنرهاست [۴۰، ص ۲۲].

وی در توضیح سطوح روان می‌گوید که قسمت خودآگاه به نوعی با مسائل روزمرهٔ ما در ارتباط بوده و ابزار تعامل آدمی با جهان اطراف است و ناخودآگاه فردی از محتویاتی شکل گرفته که کمتر مورد هدف‌اند. درنتیجه، به سمت فراموشی سوق داده شده‌اند یا خودآگاه روان از آن فاصله گرفته است؛ که اصطلاحاً به آن واپس‌زده می‌گویند. یا دریافت‌های ناچیزی هستند که با اهداف ضعیف خود هیچ‌گاه به خودآگاه نرسیده، ولی به طریقی در روان فرد حضور دارند. اما ناخودآگاه جمعی امکاناتی نمادین و برجسته‌اند که از حالت فردی خارج شده و میراث بشری محسوب می‌شوند و سازندهٔ بنیان روانی افراد است [۲۳، ص ۲۶].

یونگ برای اثبات نظریهٔ خود و در ک بهتر و ملموس‌تر از ماهیت ناخودآگاه جمعی، به میان ملل گوناگون آسیایی، افریقایی، امریکایی و اروپایی—با مرزبندی‌های متفاوت جغرافیایی فرهنگی و عقیدتی—رفت تا با ناخودآگاه جمعی آنان آشنا شود.

آرکی تایپ مادر مثالی

کہن نمونہ مادر مثالی از صورت‌های اساطیری مورد علاقهٔ یونگ است؛ چهره‌ای که در درازنای حیات آدمی مقدس و مورد احترام بوده است. مادر مجموعه‌ای از تضادهایست. وی سرچشمۀ حیات و نماد زایندگی شکوفایی و الهام‌بخش هنرمندان شاعران و اهل فکر است. البته یونگ اشاره دارد که وی بیشتر در جستجوی صورت‌های اساطیری و مقدس مادر است و نه مادر در دسترسی که روزانه با او سروکار داریم:

من از لحظ علت‌شناسی برای مادر حقیقی اهمیتی محدود قائلم؛ یعنی نفوذی را که روان‌شناسی می‌گوید بر اطفال اعمال می‌شود، از خود مادر نمی‌دانم؛ بلکه آن را بیشتر ناشی از صورت مثالی قلمداد می‌کنم که به مادر نسبت داده شده، او را جنبهٔ اساطیری و تقدس بخشیده است [۲۸، ص ۲۱].

پس، به‌طور ناخودآگاه، چهرهٔ کہن الگویی و مثالی مادر بر ذهنیت کودک اثر می‌گذارد و می‌توان گفت که کودک تصویری از بیش‌آماده و ژنتیکی به ارث می‌برد که در آینده زمینه‌ساز نوع نگاه وی به مادر خود خواهد بود. به علاوه، این گرایش درونی با جهان اطرافش ممزوج می‌شود و نوع رابطه‌اش را با مادر تعیین می‌کند [۸، ص ۱۱۰].

چهره اسطوره‌ای مادر کیهانی باوری است که در سرزمین‌ها و فرهنگ‌های مختلف همواره تکرار شده است؛ مادری که همه مظاهر آفرینشگری را شامل می‌شود و اصل رونق و شکوفایی هستی به او برمی‌گردد.

آن مادر سرودهای ما، مادر همه ذریه و تبار ما، ما را در ابتدای کار به دنیا آورد و بنابراین او مادر همه انواع انسان‌هاست [۲، ص ۴۱].

جوزف کمپبل، مادر را پالایشگری می‌داند که در سنت‌های دینی از چهره کهن نمونه‌ای او برای برقراری توازن و آمادگی فکری و آشناشدن با جهان پدیدارشده، آن هم به گونه‌ای کنترل شده، استفاده می‌شود [۱۴، ص ۱۲۱].

تصور اینکه مادر سرچشمۀ مهربانی، زایندگی و حمایت‌کنندگی است، ویژگی‌هایی را به او منسوب می‌کند.

شوq و شفقت مادرانه، قدرت جادویی زنانه، فرزانگی و رفتت روحانی، که برتر از دلیل و برهان است، هر غریزه و انگیزۀ یاری‌دهنده، هر آنچه مهربان است، هر آنچه می‌پروراند و مراقبت می‌کند و هر آنچه رشد و باروری را دربرمی‌گیرد می‌باشد [۲۱، ص ۲۵].

یونگ، در طبیعت پیرامون خود، مظاہر بی‌شماری را مشاهده می‌کند که با حس فداکاری و حمایت‌گری در ارتباط است و آن‌ها نیز به نوعی تداعی‌کننده مظاہر مجازی مادرمثالی‌اند.

بسیاری از چیزهایی که احساس فداکاری و خدمت‌گزاری را بر می‌انگیزند را می‌توان از مظاہر مجازی مادر بهشمار آورد؛ مثل دانشگاه، شهر، کشور، آسمان، زمین، جنگل، دریا و... اشیای گود، چون دیگ طروف طبخ، و البته زهدان و رحم و هرچه شبیه آن است. ... سایر مظاہر مادر به مفهوم مجازی آن در چیزهایی متجلی می‌شوند که مبین غایت آرزوهای ما برای نجات و رستگاری است؛ مانند فردوس- ملکوت خدا و اورشلیم بهشتی [۲۱، ص ۲۵].

مادرمثالی نمودهای مثبت و منفی فراوانی نیز دارد. از نمودهای مثبت آن: زمین، وطن، شهر، آب، چشمه، رود، دریا، جنگل، کوه، باران، باغ، درخت و همه مقاهمی است که به گونه‌ای با فداکاری، نگاهبانی، بخشنده‌گی، باروری، زایندگی و مراقبت پیوند دارد و از سوی دیگر، نمادهای منفی وی با مرداب، چاه و هر مکان تاریک و پنهان، همانند گورستان، مغایک، جهان، مردگان، ازدها و فریبکاری، سحر و جادو، فساد و شهوت‌رانی، ترس و مرگ در ارتباط است.

مظاہر مجازی کهن نمونه مادرمثالی در افسانه‌های کرمان

در تحقیق حاضر، همه افسانه‌ها مطالعه و برگه‌نویسی شد و مطابق تعریفی که یونگ از کهن نمونه مادرمثالی داشت، مظاہر مجازی و نمودهای مثبت و منفی مادرمثالی استخراج و معرفی شد. اطلاعات به دست آمده در جدول ۱ ارائه شده است.

جدول ۱. مظاہر مجازی کہن نمونہ مادرمثالی

ردیف	عنوان قصہ	مظاہر مجازی	نمودهای مثبت	نمودهای منفی
۱	«بزو و گرگو»	بُز، آب	آب، حمایت کنندگی	-
۲	«دختر شهر» «ھیچاھیج»	شهر، درخت، کاسه	شہر	-
۳	«رمال باشی»	اسب، شهر	شہر	-
۴	«هنزیکو با سوسکو»	آب، کماجдан، دیگ، درخت، زمین، کاسه	آب، زمین	-
۵	«سنگ سمور»	باغ، شهر، اسب	شهر	-
۶	«میزمست و خمار»	آب، آفتاب، صندوق، حوض، اسب، دریا	آب، دریا	-
۷	«کرۂ قطاس»	اسب، چاه، شهر، باغ، کاسه	شهر	چاہ
۸	«تخدو»	تغار، کاسه، اسب	-	-
۹	«مشکل گشا»	اسب، باغ، دریاچہ، آب، درخت، سبو	آب، دریاچہ	-
۱۰	«خوار او کچھ سگی»	کاسه، صندوق، آب، اسب	آب	-
۱۱	«پسر پادشاه و پری»	آب، باغ، سماور، استکان، اسب	آب	-
۱۲	«دیونہ بلیت»	زمین، گاو، گوسفند، کماجدان، خُم، کوه، درخت، قابلمه، بِرگاله	زمین	-
۱۳	«فاطیکو»	خُم، گاو، چاه، سبو، تنور، آب	آب	چاہ حسادت زنانہ
۱۴	«خارکش و پرسش»	آب، کماجدان	آب	-
۱۵	«پسر پادشاه کہ نفس نداشت»	اسب، آهو، دیگ	-	-
۱۶	«بی سوز طلایی»	بی سوز، چاه، حوض، شهر، کاسه	شهر	چاہ
۱۷	«عمدہ گرگی»	کاسه	-	-
۱۸	«نزیم تنک»	غار، اسب، باغ	-	-
۱۹	«برادری کہ بختیں خواب رفتہ بود»	کوه، زمین، شهر، خم، گور	شهر، زمین	گور
۲۰	«حکایت مکہ رفتہ روباه»	رودخانہ، باغ، درخت، آب، زمین، سبو، خرگوش	آب، رود، زمین	-
۲۱	«هفت تا دخترو»	دیگ، کماجدان، آب، قوریاگہ، خم، شهر، چشمہ، درخت، چاہ، تنور	آب، شهر	چاہ
۲۲	«تارنج و ترنج طلا»	چاہ، گل، باغ، درخت، دریا، چشمہ، سبو، زمین، آب	دریا، آب، زمین، چشمہ	چاہ
۲۳	«قاضی دانا»	درخت	-	-
۲۴	«محمد تیرانداز»	آب، درخت، اسب، شهر	آب، شهر	-
۲۵	«مرد با زن احمق»	بُز، سبو، صندوق، شهر، کاسه، باران	شهر، باران	-
۲۶	«زراہ و بیراہ»	کوه، چشمہ، درخت، خم، گوسفند، اسب، حوض، شهر	شهر، چشمہ	-
۲۷	«پسر تاجر یا بازگشت مردہ»	شهر، زمین، آفتاب، قلعہ، مار	شهر، زمین	-

اطلاعات جدول ۱ نشان می‌دهد که انواع صورت‌های مجازی که نمونه مادرمثالي در قصه‌های یادشده آمده است و جدول‌های بعدی به تفکیک فراوانی مظاہر مجازی و نمودهای مثبت و منفی آن را نشان می‌دهند.

جدول ۲. فراوانی مظاہر مجازی مادرمثالي (اشيا)

ردیف	عنوان	درصد	تعداد	عنوان	درصد	ردیف	درصد	تعداد	عنوان	درصد	ردیف
۱	آفتابه	۷/۴	۲	دیگ	۹	۱۱,۱۱	۳	۳	سبو	۱۰	۱۸,۵
۲	استکان	۳/۷	۱	سماور	۱۱	۳/۷	۱	۱	بی‌سوز	۱۳/۷	۳,۷
۳	تغار	۳/۷	۱	صندوق	۱۲	۳/۷	۱	۱	تنور	۱۱,۱۱	۳,۷
۴	چاه	۲۲	۶	قابلمه	۱۳	۱۱,۱۱	۱	۱	حوض	۱۱,۱۱	۲۹,۶۲
۵	خ	۴	۱۶	قلعه	۱۴	۲۲	۳	۸	کامهان	۱۴,۸	۱۴,۸
۶				کاسه	۱۵	۱۱,۱۱	۳				
۷											
۸											

اغلب مظاہر مجازی مادرمثالي که در جدول ۲ آمده، مورد اشاره یونگ بوده است و پیش‌تر در قسمت آرکي تایپ مادرمثالي به مظاہر آنها اشاره شد؛ مثلاً تصور یکی از این مظاہر است که پیدایش و استفاده از آن به عصر یک جانشيني و زراعت مربوط است. تصور از نظر فيزيکي مكان پختن نان است. «تصور tanur اکدي محل پختن نان در خانه یا نانوایي» [۱۹، ج ۱، ص ۱۱۵۶]. همچنان، دو بار در قرآن (هود/۴۰؛ مؤمنون/۲۷) به جوشیدن آب از تنور و قوع طوفان نوح اشاره شده است [۱، ص ۲۲۶ و ۳۴۳]. از نظر نمادين، تنور رمزی از هيجان و حرارت و مظهر رونق اعتبار و گرمی است و با خير و برکت توأم است و به عنوان شیئي ميان‌تهي نماد دربرگيرندگي و حمایت است. در افسانه‌های کرمان نیز، تصور در سه افسانه نقش‌آفرینی کرده است. در افسانه «فاطيکو» نامادری فاطيکو را در تنور پنهان می‌کند تا نوکران پسر پادشاه او را پيدا نکنند.

زن پدرش اومد و فاطيکوره گرد تو تنور و جوالِ ارزن گذاشت وَ سِر تنور» [۱۷، ص ۱۵۶]. نامادری برای خلاص‌شدن از شر فاطيکو، او را در تنور پنهان می‌کند، اما تصور با نقش حفاظت‌کنندگي خود، دختر را در آغوش می‌گيرد و با حمایت خود او را به سرانجامی خوش می‌رساند. در افسانه «هفت تا دخترو»، مردی از حماقت‌های زنش رنج می‌برد و نزدیک است که جان خود را از دست بدهد و زنش بر نقش محافظت‌کنندگي تصور اذعان می‌نماید.

بارون خونی باريده و م از ترس تو تصور قايم شده بودم [۱۹۷، ص ۱۷].

در افسانه «نارنج و ترنج»، چوبی را داخل تنور می‌اندازند تا بسوزد، اما پيرزنی آن را می‌يابد و چوب به دختری زبيا تبديل می‌شود و پسر پادشاه با او ازدواج می‌کند.

از قضا، پيرزالى همسایه پسر پادشاه بود. اومد تو آشپزخونه پسر پادشاه يه خر (خرده) آتش برآ خودش ببره. گفتن برو از تو تنور بردار. همچي که اومد سير تنور، ديد يه تخته چوبی توی تنور هي وَ می‌جكه و خودش وَ اى طرف وَ اوطرف می‌زنه [۲۰۶، ص ۱۷].

جدول ۳ نشان دهنده فراوانی حیواناتی است که به صورت مجازی مظاہر مادر مثالی اند.

جدول ۳. فراوانی مظاہر مجازی مادر مثالی (حیوانات)			
ردیف	عنوان	تعداد	درصد
۱	آهو	۱	۷/۳
۲	اسب	۱۳	۴۸
۳	بُز	۳	۱۱/۱۱
۴	خرگوش	۱	۳/۷
۵	قورباغه	۱	۷/۳
۶	گاو	۲	۷/۴
۷	گوسفند	۲	۷/۴

مظاہر مجازی مادر مثالی (حیوانات) نیز با تعاریف کهنه نمونه‌ای مطابقت دارند. قورباغه در افسانه‌های ملل با جادو و طلسم مرتبط است. قورباغه‌ها نماد کهنه‌ترین بخش وجود انسان، یعنی نهاد، هستند... دریک نگاه بسیار عمیق، شاید نماد ابتدایی ترین نوع هستی ما باشند. در سطح قابل فهم‌تر نماینده توانایی ما در گذار از مرحله پست‌تر زندگی به مرحله بالاتر هستند [۵، ص ۱۲۶].

در افسانه «هفت تا دخترو»، قورباغه با قدرت جادویی خود سنگی معمولی را به سنگی طلایی تبدیل می‌کند.

كورباغه دو دفه بنا کرد صدادادن. اینم جکید ور میون جو گف: راستی راستی باورت شده محالا سنگ رو چرخوت ورمی دارم. و دس کرد تو جو. تا دس کرد یه سنگ طلایی از تو جو به دستش اوهد [۱۹۳، ص ۱۷].

از دیگر حیواناتی که مظاہر مجازی مادر مثالی است، می‌توان اسب را نام برد که با حضور در سیزده افسانه بیشترین فراوانی را در افسانه‌های کرمان دارد (۱). یونگ معتقد است:

اسب الگویی بسیار رایج در اساطیر و فرهنگ عامه است. به عنوان یک حیوان، تجلی روان غیربشری، مادون انسانی، حیوان درون ما و لذا روان‌گرایی ناخودآگاه است. به همین لحاظ، در فرهنگ عامه، اسب‌ها متفرگ و روشن‌بین، شنوا و حتی گاه واجد قدرت تکلم هستند و به عنوان حیوان بارکش اشتراکی تنکاتنگ با الگوی مادر دارند [۳۰۹، ص ۴۴].

در اساطیر ایرانی، اسب جایگاه خاصی دارد و مثل شیر نماد خورشید است و در اساطیر زرده‌شی جزء مخلوقات خوب است... همچنین، حمل کننده ایزدان و ایزدبانوان ایرانی نیز است [۲۰، ص ۴۵۵]. در افسانه گره قطاس، اسب نقشی کلیدی در روند شکل‌گیری ماجراهای دارد و به عنوان راهنمای پسر پادشاه کمک می‌کند تا از مکر و حیله نامادری بگریزد و با پشت سر گذاشتن حوادث گوناگون، با دختر پادشاه سرزمهینی دیگر ازدواج نماید.

پسر پادشاه به هموچوری که اسپ گفته بود رفتار کرد... یه وختی دلتنگ شد، مویی ور آتش گذاش. اسبیش اوهد [۱۱۶، ص ۱۷].

در جدول ۴، فراوانی مظاہر مجازی مادر مثالی (طبیعت) بررسی شده است.

جدول ۴. فراوانی مظاہر مجازی مادر مثالی (طبیعت)

ردیف	عنوان	تعداد	ردیف	عنوان	تعداد	ردیف	عنوان
۱	آب	۱۵	۵۵	رود	۷	۳/۷	۳/۷
۲	باران	۱	۳/۷	زمین	۸	۲۲	۲۲
۳	باغ	۷	۲۵/۹۰	شهر	۹	۴۴	۴۴
۴	چشمه	۳	۱۱/۱۱	غار	۱۰	۳/۷	۳/۷
۵	درخت	۱۰	۳/۷	کوه	۱۱	۱۱/۱۱	۱۱/۱۱
۶	دریا	۳	۱۱/۱۱	گل	۱۲	۳/۷	۳/۷

آب پالاینده روح و جسم و نماد زایش و تطهیر است و اساس هستی بر آن استوار است. در بسیاری از جوامع کهن نمونه‌ای رایج و شناخته شده و نیز یکی از مظاہر مجازی مهم مادر مثالی (طبیعت) است که در پانزده افسانه آمده و فراوانی چشمگیری دارد (۲).

رفتن همراه دختر خارکش تو دریاچه به آب بجنند. به آب جکیدن آب بازیابونه کردن و امدن ببرون لباساشون پوشیدن [۱۷، ص ۱۳۱].

در روان‌شناسی یونگی، آب نوعی رؤیاست است که در اسطوره‌ها و ضمیر ناخودآگاه و خردی که در آنجا نهفته است خود را نشان می‌دهد. از این‌رو، رؤیاهای ما در مورد آب تنی کردن یا نوشیدن آب را می‌توان نماد جستجو برای خرد یا ایجاد ارتباط میان ضمیر خودآگاه و ناخودآگاه تفسیر کرد [۴، ص ۱۱۲].

باشlar نیز خصلت اساسی آب را خصلت مادری می‌داند. همان‌طور که طبیعت نیز این‌گونه است و آب تداعی‌گر شیری است که مادر به کودک می‌نوشاند و همانند آن مفید و گواراست [۴، ص ۳۳].

در جدول ۵، نمودهای مثبت مادر مثالی آورده شده است.

جدول ۵. فراوانی مظاہر مجازی مادر مثالی (نمودهای مثبت)

ردیف	عنوان	تعداد	ردیف
۱	آب	۱۵	۵۵
۲	باروری و زایندگی	۴	۱۴/۸
۳	باران	۱	۳/۷
۴	باغ	۷	۲۵/۹۰
۵	حمایت‌کنندگی	۳	۱۱/۱۱
۶	دریا	۳	۱۱/۱۱
۷	رود	۱	۳/۷
۸	زمین	۶	۲۲
۹	شهر	۱۲	۴۴

زمین نمودی مثبت از مادر مثالی است. جوزف کمبزل زن و زمین را به یکدیگر مربوط می بیند، زیرا نیروی هر دو را نیروی جادوی می داند که صورت ها را متولد و تغذیه می نمایند و می گوید صورت اسطوره ای غالب در دنیای کشاورزی بین النهرين باستان نیل مصر و نظامهایی که فرهنگ آنان زراعی است یک الهه است [۱۱، ص ۲۵۳]. در افسانه «برادری که بختش به خواب رفته بود»، برادر بزرگ در جستجوی بخت خود، شب هنگام به منزل دهقانی می رسد و دهقان از او تقاضا می کند که وی از بختش بپرسد چرا زمین دهقان محصول خوب نمی دهد؟

گف: وختی که بخت بیدار کردی، پش بگو که فلون کس زیم (دهقان) گفته که: من یه زمینی دارم هرچی که زحمت می کشم، براش خوب خوب می شکنیم، آیش می دم، باز محصول خوب نمی کنه. عیب ای زمین چیزه و علاجش چیزه؟ [۱۷، ص ۱۷۸].

در اساطیر یونان، که صاحب ایزدبانوی گایا (مادر زمین) هستند، میان توانایی زن در زدن فرزند و توانایی زمین در تولید گیاهان رابطه ای ویژه می بینند و روان زمین را مادیه می پنداشد [۹، ص ۱۵-۱۶].

و اما در جدول ۶، نمودهای منفی مادر مثالی مشخص شده است.

جدول ۶. فراوانی مظاہر مجازی مادر مثالی (نمودهای منفی)

ردیف	عنوان	ردیف	عنوان	ردیف	عنوان	ردیف	عنوان
۱	تاریکی	۳	۱۱, ۱۱	۵	طلسم و جادو	۱	۳/۷
۲	چاه	۵	فریب کاری	۶		۵	۱۸, ۵
۳	خندق	۷	گور و مُرده	۳/۷		۲	۷/۴
۴	شیطان	۸	مرگ	۱		۱۰	۳/۷

شب و تاریکی از نمودهای منفی است که با ظلمت خود حس سردرگمی و تردید را افزایش می دهد.

شب و تاریکی آن نمادهای متفاوتی را در مبحث آرکی تایپ و ناخودآگاه جمعی به خود گرفته اند. از جمله، ظلمت، هرج و مرچ، ابهام ناشناخته ها، مرگ، دانش از لی - ابدی، ناخودآگاه، تنها یابی، غم و اندوه، رازداری و... [۱۶، ص ۱۷۵].

در افسانه «فاطیکو»، قهرمانِ مؤنث، که همچنان مورد اذیت و آزار نامادری قرار دارد، در تاریکی شب به دنبال برآورده کردن خواسته های نامادری و دختر اوست.

شب گفتن: بیا برو قاشق می بیار. تاریکی رف و دید خیلی تاریکیه و قاشق نمی تونه پیدا کنه [۱۷، ص ۱۵۴].

چاه یکی دیگر از نمودهای منفی است که ناشناخته بودن و رازآلودگی آن و از سویی تاریکی و مبهم بودنش به او حالتی مرموز و پنهان کار بخشیده.

چاه با اصل مؤنث خود، به عنوان زهدانِ بزرگ مادر، محل آب های جادوی است... که با جهان زیرین پیوند دارد [۱۵، ص ۱۰۹].

در افسانه «کرّه قطاس»، کرّه پسر شاه را از خطرات چاه آگاه می کند.

گف: زن پدرت چاهی کنده میون دالون اسباب. حرب زیادی ریخته توش که تو از رو چاه گذر کنی و بیفتی تو چاه، کشته بشی [۱۷، ص ۱۱۴].

نتیجه

بررسی افسانه‌های کرمان بیانگر آن است که صورت‌ها و مظاہر مهم کهن‌نمونه‌ای مادرمثالي در آن‌ها حضور دارند و بر دیدگاه‌ها و نظریه‌های کارل گوستاو یونگ درباره چیستی و جایگاه کهن‌نمونه‌ها مطابقت می‌نمایند. صورت‌های کهن‌نمونه‌ای کتاب نشان می‌دهند که از باورهای اساطیری دیار خود نشئت گرفته و در ورای تاریخ دیرسال خود راوی روشنگر ناخودآگاه جمعی مردمان این سرزمین‌اند. صورت‌های مجازی مادرمثالي در گونه‌های متفاوتی ظاهر می‌شوند؛ مانند اشیای میان‌تهی که به صورتی سمبولیک تداعی گر مادرمثالي‌اند. همچون: دیگ، کاسه و خمره که همه‌چیز را در میان می‌گیرند و مراقبت می‌کنند یا حیوانات سودمندی که همانندی روحی و روانی درخوری با مادر مثالی دارند. مانند: اسب، آهو، بُز، خرگوش، گاو و... که اتفاقاً حیوانی همانند اسب فراوانی بیشتری دارد و با حس یاری‌گری و حمایت خود تداعی گر حمایت‌ها و فدایکاری‌های مادر است و قهرمان را در رسیدن به موفقیت پشتیبانی می‌کند. بسیاری از مظاہر طبیعت نیز در این قصه‌ها نماد ماهیت کهن‌نمونه‌ای مادرمثالي‌اند. همچون: شهر، زمین، درخت، چشم، باغ و آب که همه این‌ها حس حمایت‌کنندگی و دربرگرفتن و تغذیه و رشددادن را، که از صفات بارز مادرمثالي است، بروز و ظهور می‌دهند. آب، بسان یک مادر، فرزندان خود را سیراب می‌کند و زمین از بطن خود ما را تغذیه و رشد می‌دهد. صورت‌های مجازی مادر مثالی گاه چهره‌ای مثبت به خود می‌گیرند، باران می‌شوند و بر ما می‌بارند یا چشم می‌شوند و از دل زمین می‌جوشند و گاه در سیمایی منفی، زمانی که زمین دهان می‌گشاید و ما را در خود فرومی‌برد یا دریا و رود طغیان می‌نمایند یا چاه ما را به اعماق خود پرتاب می‌کند، در قامت مادری خشمگین به تنبیه فرزندان خود مشغول می‌شود. به هر جهت، بررسی این افسانه‌ها نمایان گر آن است که ذهنیتی اسطوره‌ای و کهن‌نمونه‌ای بر ساختار آن‌ها حکم‌فرمات است که نشان از درهم‌تنیدگی روحی و روانی افسانه‌های کرمان با معیارهای کهن‌نمونه‌ای دارد.

شایان ذکر است که در سال‌های اخیر پژوهش گران علاقه‌مند و دلسوز دیگری نیز به جمع‌آوری افسانه‌های کرمان مبادرت کرده‌اند که تلاش‌های آنان قابل تقدیر است و با بررسی آن مجموعه‌ها، قطعاً تصویری کامل‌تر از کهن‌نمونه مادرمثالي در افسانه‌های کرمان به دست خواهد آمد و آنچه اثر لریمر را شاخص کرده، فضل تقدم آن است در گردآوری افسانه‌های کرمان و سهمی که یک غیرایرانی در زنده نگهداشتن آن‌ها داشته است.

افسانه‌ها قرن‌ها پیش از آغاز زندگی تاریخی بشر پدید آمده است. از همین روی، تنها روزنه نورانی و پرتوی روشنگری است که به تاریک‌خانه قرون و اعصار قبل از تاریخ می‌تابد [۱۸، ج ۱، ص ۱۲۴].

پی نوشت

۱. درباره جزئیات حضور اسب در افسانه‌های کرمان، رک: لریمر. د. ل (۱۳۵۳)، فرهنگ مردم کرمان، به کوشش فریدون وهمن، تهران: انتشارات بنیاد فرهنگ ایران، صفحات: ۹۶، ۱۰۶، ۱۱۳، ۱۱۰، ۱۱۳، ۱۱۸، ۱۱۶، ۱۱۸، ۱۲۴، ۱۲۸، ۱۳۷، ۱۴۹، ۱۴۲، ۱۳۷، ۱۶۱، ۱۷۵، ۲۱۱، ۲۱۳، ۲۲۳، ۲۲۳.
۲. برای نمونه‌های بیشتر پیرامون کہن نمونه آب، رک: لریمر. د. ل، همان، صفحات: ۹۰، ۱۰۱، ۱۰۰، ۱۰۸، ۱۰۹، ۱۳۱، ۱۳۲، ۱۴۱، ۱۴۹، ۱۳۷، ۱۵۳، ۱۵۸، ۱۸۵، ۱۹۱، ۱۹۵، ۲۰۳، ۲۱۱، ۲۱۵، ۲۲۱.

منابع

- [۱] قرآن کریم.
- [۲] الیاده، میرجا (۱۳۸۴). متون مقدس بنیادین از سراسر جهان، ترجمه مانی صالحی علامه، تهران: فراروان.
- [۳] امامی، نصرالله (۱۳۸۵). مبانی و روش‌های نقد ادبی، چ ۳، تهران: جامی.
- [۴] باشلار، گاستون (۱۳۷۸). روان‌کاوی آتش، ترجمه جلال ستاری، تهران: توسع، چ ۲.
- [۵] بتلهایم، برونو (۱۳۹۲). افسون افسانه‌ها، چ ۳، تهران: هرمس.
- [۶] ببرلین، ج.ف. (۱۳۸۹). اسطوره‌های موازی، چ ۲، تهران: مرکز.
- [۷] پناهی، مهین (۱۳۸۹). «کہن‌الگوی زایش یا مادران ازی و نمود آن در غزل‌های بیدل دهلوی»، مجله علمی-پژوهشی مطالعات اجتماعی روان‌سناختی زنان، ش ۲۵، زمستان ۱۳۸۹، ص ۱۰۳-۱۲۸.
- [۸] پورافکاری، نصرت‌الله (۱۳۷۳). فرهنگ جامع روان‌شناسی- روان‌پژوهشکی، (انگلیسی- فارسی)، چ ۱، (A-K)، تهران: فرهنگ معاصر.
- [۹] روزنبرگ، دونا (۱۳۸۰). اسطوره‌های یونان، ترجمه مجتبی عبدالنژاد، چ ۲، مشهد: نشر ترانه.
- [۱۰] ستاری، جلال (۱۳۸۶). چشم‌اندازهای اسطوره، چ ۲، تهران: مرکز.
- [۱۱] شریفی ولدانی، غلامحسین؛ اظهیری، محبوبه (۱۳۹۱). «جمشید در گذر از فردانیت (نقد کہن‌الگویی داستان جمشید و خورشید اثر سلمان ساوجی)»، مجله علمی-پژوهشی شعرپژوهی (بوستان ادب)، دانشگاه شیراز، س ۴، ش اول (پیاپی ۱۱) و بهار ۱۳۹۱، ص ۱۰۱-۱۲۲.
- [۱۲] صفری جهانگیر؛ مرادی، مهران (۱۳۸۶). «بررسی کہن‌الگوی مادرمثالي در شعر سهرباب سپهری»، مجله علمی-پژوهشی دانشکده ادبیات و علوم انسانی مشهد، ش ۱۵۷، تابستان ۱۳۸۶، ص ۵۷-۸۴.
- [۱۳] کمبل، جوزف (۱۳۷۷). قدرت اسطوره، ترجمه عباس مخبر، تهران: مرکز.
- [۱۴] کمبل، جوزف (۱۳۸۹). فهرمان هزار چهره، ترجمه شادی خسرو پناه، چ ۴، مشهد: انتشارات گل آفتاب.
- [۱۵] کوبر، جی. سی (۱۳۷۹). فرهنگ مصور نمادهای سنتی، ترجمه مليحه کرباسیان، تهران: نشر فرشاد.

- [۱۶] گورین، ویلفرد (۱۳۷۰). راهنمای رویکردهای نقد ادبی، ترجمه زهرا حسینی خواه. تهران: اطلاعات.
- [۱۷] لریمر، د. ل. (۱۳۵۳). فرهنگ مردم کرمان، به کوشش فریدون وهمن، تهران: انتشارات بنیاد فرهنگ ایران.
- [۱۸] محبوب، محمد جعفر (۱۳۸۷). ادبیات عامیانه ایران، (ج ۱ و ۲)، به کوشش حسن ذوالقاری، ج ۴، تهران: نشر چشم.
- [۱۹] معین، محمد (۱۳۷۵). فرهنگ فارسی، ج ۹، تهران: امیرکبیر.
- [۲۰] هینزلر، جان (۱۳۸۳). اساطیر ایران، ترجمه محمدحسین باجلان فرخی، تهران: اساطیر.
- [۲۱] یونگ، کارل گوستاو (۱۳۶۸). چهار صورت مثالی، ترجمه پروین فرامرزی، مشهد: آستان قدس رضوی.
- [۲۲] یونگ، ف. کارل گوستاو (۱۳۸۹). انسان در جستجوی هویت خویشتن، ترجمه محمود بهفروزی، ج ۴، تهران: جامی.
- [۲۳] یونگ، کارل گوستاو (۱۳۸۲). روان‌شناسی و دین، ترجمه فؤاد روحانی، تهران: علمی و فرهنگی.
- [۲۴] یونگ، کارل گوستاو (۱۳۸۵). مشکلات روانی انسان مدرن، ترجمه محمود بهفروزی، تهران: جامی.